

1903-07-28

AFSENDER

Johannes Steenstrup

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Genève

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Hotel Terminus' brevpapir

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Carlsberg arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Steenstrup kondolerer i anledning af Ottilia Jacobsens død.

TRANSSKRIFTION

28 juliet 1903

Inderlig kjære Carl!

Af det dybeste Vemod matte jeg gribes ved at høre om den elskede Ottilias Død. Gud give Dig og Eder alle sin Trøst under den sønderknugende Sorg; I veed at utallige maa dele den med Eder, fordi vi alle elskede Ottilia, fordi hun var en enestaaende Kvinde og det lyste ud af hende, at hun havde en Sjæl, der altid vidste at se opad og som midt under alt det utallige og omfattende, som var hende betroet, altid søgte op mod Gud, en Sjæl, der prægedes af det uendelig rige Hjerte, paa hvilket saa mange nærstaaende havde Krav og som dog delte ud af sin Fylde til alle, en Hustru af uendelig Værdi. Kjære Carl, mit Hjerte bløder ved at vide, at hun ikke længer er ved din Side, og ved at tænke paa, at hun ikke mere skal lyse, glæde, varme paa den Vei, hvor ogsaa jeg havde den Glæde at færdes. Gud velsigne hende for hvad hun var og for hvad hun vedbliver at være ved det efterladte uforglemmelige Minde.

Din hengivne og bedrøvede

Johannes Steenstrup.

Efterretningen naaede mig paa Hjemveien fra Pyrenæerne; under et kort ophold i Genf skriver jeg disse Linier.

Genève, le 28 juillet 1903

Indertelig kjære Carl!

Af det dybeste Vemod maatte jeg gribe ved at høre om den elskede Ottobias Død. Gud give Dig og Eder alle sin Trøst under den sønderknugende Sorg; I ved, at utallige maa dele den med Eder, fordi vi alle elskede Ottobias, fordi hun var en snestaaende Kvinde og det lygte ud af hende, at hun havde en Gud, der altid videte at se opad og

Stærktrop Gud.

som midt under alt det utallige og omfattende, som var hende betroet, altid søgte op mod Gud, en Gud, der prægedes af det uendelig rige Hjerte, paa hvilket saa mange næretaaende havde Knav og som dog delte ud af sin Lykke til alle, - en Kærlighed af uendelig Værdi.

Kjære Carl, mit Hjerte bløder ved at vide, at hun ikke lenger er ved Din Side, og ved at tænke paa, at hun ikke mere skal lyse glæde, varme paa den Vei, naar ogsaa jeg havde den Lykke at ferdes. Gud velvillig sende for hvad hun var og for hvad hun vedbliver at være ved det efterladte uforglemmelige Minde.

Den hengivne og bedrøvede
Johannes Stærktrop

Efterretningen naaede mig paa Hjemreisen fra Tysneem; under et kort Ophold i Gimp skriver jeg disse Linier.